

ת"פ 23629/06 - מדינת ישראל נגד מיכאל פקין

בית משפט השלום בראשון לציון

11 ינואר 2017

ת"פ 15-06-23629 מדינת ישראל נ' פקין

בפני כב' סגן נשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
מיכאל פקין
הנאשם

nocchim:

ב"כ המאשימה ספר מלמד - מתמחה

ב"כ הנואם עו"ד ערן ראו

הנאשם התייצב

גור דין

ר��ע

הנאשם הורשע בעבירות אלימות כלפי שוטרים ועובד ציבור כדלקמן:

ת'פ 15-06-23629 (להלן- "התיק הראשון":)

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, בעבודות כתב האישום המתוקן, אשר תוקן במסגרת הסדר הטיעון, והורשע על סמן הודאתו, בעבירה של תקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן- "חוק העונשין") ובבעבירה של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין.

על פי עבודות כתב האישום המתוקן, ביום 13.12.19.00 שעלה 20:00 שתה הנואם משקה אלכוהולי ובהמשך נשכב על הכביש מרגולין בעיר ראשון לציון. נידת סיור של הפיקוח הירוני הוזעקה למקום. בהגעה, קפץ הנואם על הנידת ונתקלה על מראתה. בעת עצירת הנידת הרפה הנואם, והחל לקלל, לגזר ולירוק על הפיקחים בעת שייצאו מהnidת. בהמשך לכך, נכנס הנואם לנידת והחל להתרפרע בתוכה. כאשר ניסו הפיקחים להוציאו, תקף אותם הנואם בבעיטות ובאגוף. כתוצאה לכך נגרמו לפיקח א.ק. חבלות בידו וברגלו. במקום הגיעו נידת נוספת והפיקחים ד.א. נכנסה לנידת על מנת להוציא את הנואם אולם הנואם תקף גם אותה ומשך בשערה. נוכח מעשי הנואם, הוזעקו

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

למקום שוטרים.

בהגע השוטרים למקום נאלצו הם להכנסו בכוח לנידת המשטרה נוכח התנהלו. בהמשך, סמור לשעה 01:40, כאשר היה הנאשם עצור בתחנת המשטרה, ניגש אליו השוטר רס"מ א.כ (להלן - "השוטר") כדי למסור לו מכנסיים חדשים לאחר שהנאשם קרע את מכנסיו במהלך האירועים הקודמים. או אז, ניגש הנאשם לעברו וקפץ עליו. כאשר ניסה השוטר להדפו, החליק השוטר, נחבל במרפקו הימני, וכתוכאה מכר נזקק לטיפול רפואי. במשלו המתוארים, תקף הנאשם שוטר ועובד ציבור.

תפ 16-03-29830(להלן - "התיק השני"):

הנאשם הורשע בעבירה של ניסיון תקיפת שוטר לפי סעיף 273 ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין ובعبارة של תקיפת שוטר לפי סעיף 273 לחוק העונשין. מצוין כי בתיק זה ניתנה ביום 23.11.16 הכרעת דין אשר זיכתה הנאשם מהאישום בעבירה של איומים והרשעה הנאשם בעבירותה בהן הודה. הרשות הנאשם כאמור בוטלה לצורך צירופו של תיק זה.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, בתאריך 14.10.25 בחצות הלילה או בסמוך לכך, שהה הנאשם יחד עם שניים מחבריו בדירהו ברחוב רוטשילד 43 לראשונה לציון (להלן - "הדירה") כאשר הם בגילופין. הנאשם הרעיש והטריד את מנוחתם של שכניו ואף זרק בקבוק מחוץ לחלון הדירה לכיוון הרחוב. בשל התנהגות זו, הזעיקה שכנותו של הנאשם, שוטרים אשר בהכוונה הגיעו לדירתו של הנאשם. עם הגעת השוטרים לדירתו של הנאשם, ולאחר מספר דקות בהן המתינו למונה לפני פתיחת דלת הדירה, פתח הנאשם את הדלת. או אז, ניסה הנאשם לתקוף את השוטר ב.צ.ש. בכך שנופף באגרופו לעברו. לאחר כניסה השוטרים לדירה נתקבש הנאשם להזדהות אך הוא סירב והתקרב אל השוטר ג.א. ולחפו. בשלב זה הודיע השוטר ג.א. לנאשם על מעצרו בגין תקיפת שוטר. הנאשם לא נשמע להוראות השוטרים והתנgend למעצרו. תוך כדי ניסיון ההשתלטות בעט הנאשם בחזקה באשכיו של השוטר ב.צ.ש., ובהמשך נshr מספר פעמים את כף ידו. עם הגעת השוטר הנוסף ב.א. לדירה, השתלטו השוטרים על הנאשם וזה נאחז. הנאשם סירב להתלוות לנידת המשטרה והשוטרים הרימו אותו והובילו אותו לנידת המשטרה אשר חנתה מחוץ לבניין והכל תוך התפרעותו. בהמשך, כשהובהה הנאשם לתחנת המשטרה, פנה הוא אל השוטרים ואמר להם: "באוו נסגור את זה בטוב או שמהר אני אביא עורך דין שיזין אתכם מתחת". בהמשך פנה הנאשם אל השוטר ב.צ.ש. ואמר: "אתה לא יודע עם איזו משפחה אתה מתעסק". במשלו המתוארים, ניסה הנאשם לתקוף שוטר בעט مليו תפקיים, תקף שוטרים בעט مليו תפקיים ואימם על שוטרים בפגיעה בגופם.

בהתאם להסכמה הצדדים בתיק הראשון, הופנה הנאשם לקבלת תסקير מأت שירות המבחן. הצדדים לא הגיעו לידי הסכמה עונשית, ביום 16.12.7 נשמעו טיעוניהם לעונש.

תסקיר שירות המבחן

מהتسקיר הראשון - מיום 16.4.17 - עולה כי הנאשם, כבן 26, רווק, עליה ארצת מרוסיה בהיותו כבן 10 שנים, מתגורר בגפו בדירה שכורה מזה כמנה ועובד עצמאי בתחום "מרקטיינג"- "יעוץ אינטרנט" במניות והשקעות מזה כחודשיים.

הנואם סיים 12 שנים לيمוד ולו תעודה בוגרות חיליקית, התגיס לצה"ל ושירות שירות צבאי מלא כנהג משאית. בהתייחסו לעבירות בהן הורשע בתיק הראשון מסר הנואם כי היה נתון להשפעת אלכוהול וכי זכרונו היה מעורפל, הביע קושי רב מול מעשיו ומול הידיעה כי אכן בוצעו על ידו, אך נשא באחריות מלאה אודות המעשים. בהתייחסו לעבירות נשוא התיק השני, אשר באותה עת טרם הפקו לכטב אישום, מסר הנואם כי היה נתון להשפעת אלכוהול והכחיש את ביצוען. שירות המבחן הפנה את הנואם לאבחון ולבוחנת דרכי טיפול בעמותה המטפלת בנפגעי אלכוהול נוכח מוטיבציה ראשונית שגילה וביקש לדוחות הדיון בעניינו עד לבחינת השתלבותו בטיפול כאמור.

מהתקיר השני (ימים 13.7.16) עולה כי הנואם הפנה לייחידה לטיפול בנפגעי אלכוהול לראשונה לציוון. שירות המבחן ציין כי נוכח חוסר היציבות במצבו של הנואם וקשייו בשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול אין יכולתו להעריך את יכולתו להתגיס ולהפיק תועלת מהטיפול. שירות המבחן המליך על כן על דחיה נוספת מנגת לעקב אחר תהליך השתלבותו של הנואם.

מהתקיר השלישי (ימים 4.12.16) עולה כי במהלך חודש יולי 2016 השתלב הנואם בטיפול ביחידת, כי מתמיד בהגעה למפגשי הטיפול הפרטניים והתרשםות היא כי משתף בנסיבות אודות קשייו העומדים בסיס השימוש באלכוהול, וכי מגלה רצון להמשיך ולהיעזר בגין הטיפול במטרה להיגמל מאלכוהול. שירות המבחן ציין כי בדק מאפייני האלימות המזוהסת לנואם והתרשם ממאפייני התנהגות עם מצב חיים מורכבים לצד פניה לפתורנות שאינם תואמים בהתמודדות סביבה כאבים נפשיים ופיזיים, וכי רמת הסיכון למעורבות מגברי סיכון נמנים קשייו בויסות דחפים הבאים לידי כתוצאה שימוש לרעה נמוכה אף היא. שירות המבחן ציין כי כגורמים מגברי סיכון נמנים מפחית תומכת, עמדות באלכוהול ובבטיחות המוחצנים בעת השימוש וכי כגורמים מפחית תומכת נמנים משפחתו התומכת, עמדות השוללות לגיטימציה להתנהגות עוברת חוק ולהתנהגות אלימה, השתלבותו בהליך טיפול מוטיבציה לשיקום. שירות המבחן התרשם כי הנואם נרתם להליך הטיפול והשיקומי, משתף פעולה ומגלה מוטיבציה ויש בכך להפחית הסיכון במצבו. על כן המליך לאמץ את הפן השיקומי- טיפול בעניינו ולהעמידו בצו מבחן למשך שנה על מנת להמשיך לעקב ולפקח על התקדמותו בטיפול. באשר לשאלת אי הרשות הנואם, ממליך שירות המבחן לשקלוח בחיבור אי הרשותנו כמסר מעודד וחזק לתהליך השיקומי שעורך הוא בחיו, בהתחשב בקשה להשתלב במקום עובודה קבוע כאשר יש לו שאיפות חיוביות לגבי עתידו ורצן לעבוד בתחום הנדל"ן. שירות המבחן אף המליך להשיט על הנואם צו של"צ בהיקף של 120 שעות כעונש חינוכי וكونקרטי.

טייעון באין כוח הצדדים לעונש

בא כוח המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנואם בכל אחד מהתיקים הוא בין מסר השירות בעבודות שירות ועד 10 חודשים מסר בפועל, וכי העונש הרأוי לנואם הוא ברף התחרות של המתחרם לצד מסר על תנאי ופיצוי. בא כוח המאשימה טען כי במסגרת הסדר מותנה בתיק הראשון ניתנה לנואם הזדמנויות לרצות צו של"צ ואולם הוא לא סיים למלאו, ואילו היה מלאו לא היה מוגש כתוב האישום. בא כוח המאשימה טען כי התקיר אינו מתייחס לחזרתיות במעשי הנואם, וכי עובדת התמכרוותו לאלכוהול והטיפול בו שולב נלקחו בחשבון השיקולים המבסיסים את עמדתו העונשית. בא כוח המאשימה טען כי אין מקוםrai לאי הרשות לפי שאין כל פגעה קונקרטית בפרנסת הנואם וכי לכל היותר מדובר בפגיעה עתידית לעסוק בעבודות מסוימות.

בא כוח הנאשם ביקש לאמץ את המלצתו העונשית של שירות המבחן ולסייע הילך בעניינו באירוע הרשעה. לטעنته אמנה לא ניתן להציג הימם על פגיעה קונקרטית בגיןם כתוצאה מהרשעה אולם יש להתחשב בכך שהנתן עוסק בתחום הנדל"ן ומטעתו ללמידה שמות מקרקעין ולפיקח הרשעה תפגע בהתקדמותו. בא כוח הנאשם טען כי העבירות נשוא התיק הראשון בוצעו לפני שלוש שנים והעבירות נשוא התיק השני בוצעו לפני מעלה משנתיים, כולל בנסיבות בהן היה הנאשם נתון להשפעת אלכוהול. לטענת בא כוח הנאשם יש להתחשב בכך כי את העבירות נשוא התיק הראשון ביצע הנאשם כאשר השוטר מנסה אותו, מחלוקת ונחבל במרפק ולפיקח מדובר במעשים ברף חומרה נמוך ובכך שאליו היה הנאשם מסיים את צו השל"צ שהושת עליו במסגרת הסדר מותנה לא היה מתנהל הילך משפט. כמו כן טען כי באשר לנסיבות ביצוע העבירות נשוא התיק השני, נכנטו השוטרים לבתו של הנאשם והתגלו ויכוח מי יודהה קודם במהלך תקף הנאשם את השוטר ללא כוונה והכרה בפגיעה בשוטרים. בא כוח הנאשם ביקש להתחשב אף בכך שהתקשר חיובי והנתן מצוי בהילך טיפול וחינוי.

דברי הנאשם

הנתן טען כי כוים ומהזא ארבעה חודשים אינם שותה אלכוהול כלל, אף כשהוא בחברת חברים הקודמים. הנאשם ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעתו על מנת שלא לפגוע בכוונתו לעבוד כשםאי מקרקעין, תוך שלטונו צפוי הוא להחל לימודיו בתחום זה.

דין והכרעה

הנתן, בן 27 כוים, געד עבר פלילי, עומד בפני גזרת דין בגין הרשעתו בעבירות אלימות נגד שוטרים ונגד עובדי ציבור, כאשר את העבירות נשוא התיק הראשון ביצע לפני שלוש שנים ואת העבירות נשוא התיק השני ביצע לפני כשנתיים.

השאלה שיש להידרש לה קודם לבחינת העונש הראי לננתן היא שאלת הרשעה. שירות המבחן המליץ כאמור להימנע מהרשעת הנתן על מנת שלא לפגוע באפשרויות תעסוקתו בעתיד ובא כוח הנאשם ביקש לאמץ המלצה זו.

ההלהכה בסוגיה זו ידועה - הכלל הוא כי משחוכח ביצועה של עבירה, יש להרשייע את הנאשם בדין. הימנעות מהרשעה מהוואר אפוא אמצעי חריג שבית-המשפט יעשה בו שימוש רק במקרים מיוחדות ווצאות דופן, בהן בית-המשפט שוכנע כי לא מתקייםיחס סביר בין הנזק הצפוי לננתן מן הרשעה, לבין חומרתה של העבירה ונסיבות ביצועה. באשר לחריג קובעת ההלכה הפסוקה כי בבוא בית המשפט לבחון אפשרות הימנעות מהרשעה או ביטולה, על בית-המשפט לבחון הנסיבות של שני תנאים מרכזיים: ראשית, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים. ושנית, האם הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997)).

מתוך שאני בוחן את סוג העבירות בגין הורשע הנתן ואת נסיבות ביצוען אני סבור כי מדובר במעשים ברף חומרה

שאינו נמור, כך שלא ניתן לוותר על הרשותה הנאשם מבלתי לפגוע בשיקולי ענישה של גמול והרתעה. הנאשם ביצע מעשי אלימים כלפי שוטרים ועובדיו ציבור כשהוא נתון להשפעה רעה של שימוש באלכוהול; מצב אליו נכנס מתוך התנהגות נשפטת ומדעת. על פי האישום שבתיק הראשן הנאשם החל מגדף וירק על פקחים של הסיור העירוני אשר נקראו לטפל בנאשם אשר נשכב על כביש כשהוא שיכור. הנאשם לא הסתפק בכך, נכנס לנידית והחל להתרעם בתוכה וכשניסו הפקחים להוציאו מתוכה תקף אותו הנאשם בעיטות ובאגروفים אשר גרמו לאחד הפקחים לחבלות ידו וברגלו. הנאשם המשיך במעשי האלימים ותקף פקחית שנייטה להוציאו מהnidit ומשך בשערה. בהמשך כשהובא הנאשם לתחנת המשטרה, קפץ לעבר שוטר וכאחריו ניסה להדפו, החליק, נחבל מרפקו הימני ונזקק לטיפול רפואי. על פי האישום שבתיק השני ואשר אירע כמנה היה הנאשםשוב נתון להשפעה רעה של שימוש באלכוהול כשהוא בדירהתו יחד עם אחרים. כשהגיעו שוטרים לדירה, פתח הנאשם את הדלת וניסה לתקוף את השוטר שי בכר שנופה באגרופו לעברו. בעת שנכנסו השוטרים לדירה ביקשו הם מהנאשם להזדהות אולם הנאשם סרב והתקרב אל השוטר-alone ודחפו. בהמשך ותוך כדי ניסיון השתלטות בעט הנאשם בחזקה באשכיו של השוטר שי נשכו מספר פעמים בכך ידו. הנאשם המשיך בהתנהגותו מתפרעת גם כשוחבל את נידית המשטרה וכשכבר היה אזוק. תיאור מעשי הנאשם כאמור מדברים بعد עצם ומלמדים על מעשי תקיפה חמורים אשר באירוע הראשוני אף חיבבו טיפול רפואי לשוטר אשר נחבל מרפקו הימני.

איני מקבל את טענת הסניגור כי הנזק שנגרם לשוטר נגרם באשמו של השוטר אשר החליק במהלך ניסיון להדוף את הנאשם. הנאשם קפץ אל עבר השוטר והשוטר פעל על מנת לנטרלו ולהימנע מגיעה. בשני האירועים فعل אמן הנאשם ללא תכנון מוקדם, כשהוא מצוי בהשפעת אלכוהול ובאופן אשר פגע ביכולתו להבין את מעשיו ולשלוט עליהם, אולם הנאשם היה מודע לכך כי התנהגותו האלימה הופנתה כלפי שוטרים ועובדיו ציבור.

על חומרת מעשי אלימים הגורמים האמונים על אכיפת החוק והסדר הציבורי ועל מדיניות הענישה הרואה עמד בית המשפט העליון ע"פ 5214/13 **סירחן נ' מדינת ישראל** [פורסם ב公报] בדבריו אלה:

"מעבר לחומרה הגלומה בעבירות תקיפה בתור שכזו, תקיפה של גורם האמון על אכיפת החוק בעת מילוי תפקידו מתאפיינת בחומרה יתרה. על הטעמים לכך עמד השופט ס' ג'ובראן: "משטרת ישראל היא הלכה למעשה הנגליי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל, ומוטלים עליה תפקידים רבים במדינתנו רוית הקשיים, המתחים והאיומים, ונדמה כי אף גוף משטרתי במדינה דמוקרטי לא נאלץ להתמודד עם האתגרים הרבים הניצבים בפני המשטרת ישראל, החל מגילוי פשעים ומוניעתם וכלה בתמודדות עם מתקפות טרור אכזריות. שוטרי משטרת ישראל, כמו אנשי שאר זרועות הביטחון, עושיםليلות כימים למען שמירה על ביטחון הציבור, ועל כן מחויבים אנו לעשות ככל שנית על מנת להגן עליהם מפני מי שמנסים להלך עליהם אימים ופגיעה בעבודתם החשובה, אשר נעשית למען כל הציבור ולהבטחת ביטחונו האישי. ללא הגנה ראויה על אכיפי החוק לא תוכל המדינה להבטיח לציבור הרחב אכיפה יעילה של החוק והסדר הציבורי" (ע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא, פסקה 26 (20.9.2010); להלן: עניין מוסא). אכן, יש להביע סלידה ושאט נפש ממשי תקיפה המכוננים כלפי העוסקים במלאתה השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם מלאים את תפקידם כחוק, מעורערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטייה בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיות בקיור ברזל של אפס

סובלנות ("ענין מוסא, שם"). אינטראס הציבור מחיב אףוא שוטרים יכולו למלא את תפקידם ללא מORA ופחד (ע"פ 500/87 בורוכוב נ' מדינת ישראל (8.3.1988)). מדיניות של עונישה מכבידה ומרתיעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטראס זה ועל כן היא ראייה (רע"פ 5940/06 גל נ' מדינת ישראל (18.12.2006); ענין מוסא, שם").

נסוף על החומרה הניכרת מעשי הנאשם, לא הוכחה פגעה ממשית בשיקומו. בא כוח הנאשם טען כי הנאשם העוסק בתחום הנדל"ן מתעדד ללימודים שמאז מקרעין וה הנאשם טען כי הוא כבר צפוי להחל לימודי בתחום זה. אלא שלא הובאה כל ראייה לתמוך בעטינה זו ומילא לא הוכח כי הרשות הנאשם עוללה לסקל את תכניות הלימודיות העתידיות. כוונות עתידיות אודות תעסוקה או לימודיים אין מספיקות לעמידה בתנאי של פגעה ממשית שהרי הן בבחינת אפשרויות תיאורטיות. הנאשם המושרע בדיון צפוי לחות נזק הנובע כתוצאה מהרשעה ואין בקיומו של כל נזק לרבות ובמיוחד נזק תיאורטי להצדיק הימנע מהרשעה. בסיטובות אלה אין לומר כי הנאשם עומד בנטל הוכחה לקיומה של פגעה ממשית כתוצאה מהרשעה. שירות המבחן המליך אמן להימנע מהרשעת הנאשם משום מסר מעודד וחזקקה להמשך הליך שיקומו, אולם אין בהרשעה לסקל המשך התקדמותו השיקומית של הנאשם.

המסקנה המצתברת מכל האמור היא כי לא מתקיימים בעניינו של הנאשם התנאים המצדיקים ביטולה של הרשעה. אני מותר, אףוא, הרשות הנאשם על כנה.

אשר לעונש ההולם לנאים. על פי הוראת סעיף 40ב. שביסמן א' לחוק העונשין (להלן - "תיקון 113"), העיקרונות המנחה בעונישה הוא - עקרון ההלימה. על פי עקרון זה על סוג העונש ומידתו לקיים יחס הולם אל מול חומרת המעשים שביצעו הנאשם בנסיבותיהם ומידת אשמו של הנאשם. בהתאם לכך כי בהליך גזירת עונשו של הנאשם יש לעמוד על שלושה שלבים: בשלב הראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנוגגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה; בשלב השני יש לבחון התקיימות של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - פוטנציאלי שיקום או הגנה על הציבור; ובשלב השלישי יש לגזר העונש הראיי בגדיריו המתחם, בהתחשב בנסיבות שאין קשרות לביצוע העבירה.

ה הנאשם פגע במעשיו בערכיהם מגנים של שמייה על ביטחונם האישית ועל שלימות גופם של העוסקים במלאת אכיפת החוק ושל שמירת הסדר הציבורי והציותות לגורמי אכיפת החוק, ובשים לב בין היתר לאופיים של מעשי האלים, לנזק שנגרם לשוטר במרפקו ולנזק שהוא יכול להיגרם לשוטרים הנוספים אשר הותקפו על ידי הנאשם, אני סבור כי מדובר במעשים ברף שאינו נמור.

בחינת מדיניות העונישה הנהוגה מעלה כי בתיל המשפט נהוגים להטיל במקרים קלים עונישה בדמות של מאסר על תנאי עד כדי מאסר שירוצה בעבודות שירות. במקרים חמורים, בהם האלים הינה קשה במיוחד ולא דזוקא של אותם שיכורים, מוכי אלכוהול, שפיהם ומעשייהם מובלים על פי אדי האלכוהול, העונישה הינה ממשית ומרתיעה היכולת רכיב של מאסר בפועל ממש. ראו להמחשה - רע"פ 31/15 אפרסמן נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报), רע"פ 7641/14 אלטורי נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报), רע"פ 14/2065 אבו מדיגם נ' מדינת ישראל (פורסם ב公报), ת"פ (שלום י-מ) 23779-11-12 מדינת ישראל נ' מחיסן (פורסם ב公报), ת"פ (שלום פ"ת) 13-01-59887 מדינת ישראל נ'

טור宾 (פורסם בנבו).

בהתחשב בעיקרונו ההלימה ובפרמטרים לקביעת מתחם העונש ההולם ובקיומו של עונש מינימום סטטוטורי הקבוע לצד העבירה של תקיפת שוטר, אני סבור כי מתחם ההולם את המעשים ונסיבות ביצועם במקרה שלפני נע בין מאסר על תנאי או מאסר בפועל לתקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל- 18 חודשים מאסר בפועל.

באשר לעונש הראו לנאשם, התחשבותי בגלו ובנסיבותיו האישיות כמו גם בך כי הודה ביצוע המעשים נשוא התקיק הראשון וכי נטל אחريות על ביצוע העבירות שבשני התקקים, כמו כן התחשבותי בך שהנאשם נעדר עבר פלילי ומוציא בהליך שיקומי טיפול לגמילה מאלכוהול תוך שהוא משתמש פעללה ומגלה מוטיבציה לשינוי חייו.

כאן המקום בו מצאתי להתייחס לטיעוני התביעה לעונש. המרכיבים העובדיים הללו, שצינתי לעיל, עדמו אמןם לנגד התביעה, אלא, שהتبיעה עתרה לעונש שהרף הנמוך שלו הוא מאסר שיש וירוצה בעבודות שירות. התביעה לא מצאה כי הרף הנמוך של העונש במקרה זה אינו יכול שייהע עונש שניינו מאסר בפועל. ראוי כי התביעה כרשות מנהלית המציגת את הציבור, תשקל ביתר שאת, במקרים המתאים, כמו במקרה שלפני, שיקולי שיקום. השיקום הוא אינטראס ציבורי ממדרגה ראשונה, וככל שיש בסיס לכך, אז לטעמי על התביעה להביא זאת בחשבון שיקוליה ובגיבושה את עמדתה העונשית. שיקול דעת התביעה ראוי כי היא רחב יותר ולאו דווקא צר מאוד של חומרת העבירה בלבד בבחינת האotto לא.

אכן, במקרה שלפני, אין זה ראוי לסייע ההליך באירוע הרשעה, כפי שקבעתי לעיל, אך התביעה משטרתית, כרשות ציבורית המציגת את הציבור, חייבת לבחון עמדתה העונשית - ולא עדמה טקנית של החמורה עונשית קשייה - ולהימנע מי שיקולים רחבים יותר הנעוצים בשיקולי שיקומו של הנאשם.

ואלה הם העונשים אשר אני משית על הנאשם:

5 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירות בהן הורשע.

אני משית על הנאשם קנס בסך 500 ש"ח או שבוע מאסר תמורה. הקנס ישולם עד ליום 1.2.17.

יהה ולזכות הנאשם הפקדות בתיק זה ובתיק שצורף לו, הרי שהקנס יקוזז מטער ההפקדות ואם תוויתר יתרה, היא תוחזר לידיו.

מציגים: יעשה בהם בהתאם להוראות הדיין.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.

mobasher modgesh ci gzer din zeh nitan ul idy cab shofet haimon, olim b'shel k're shmona libaham'sh mchazi hakarat gzer
hadin nashata ul idy.

ניתנה והודעה היום י"ג בטבת תשע"ז, 11/01/2017 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין, סגן נשיאה

הוקולדデジタルブランディング